Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

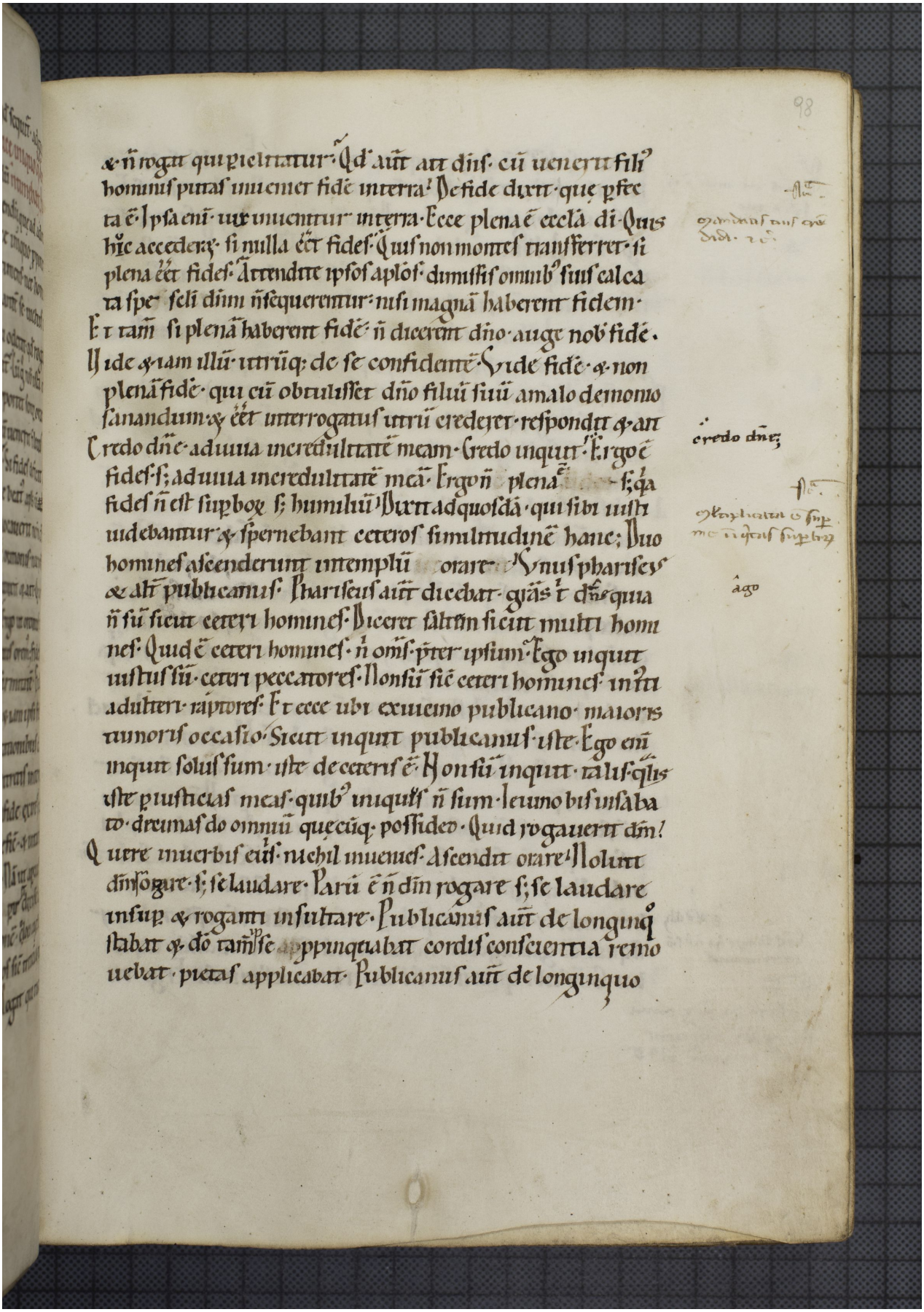

98

& ñ rogat qui pietatem. Qd' aut ait dns. cũ uenerit filius
hominis putas inueniet fidẽ in terra? De fide dixit. quę pfecta ẽ. Ipsa enim uix inuenitur in terra. Ecce plena ẽ ecclia di. Quis
hic accederet. si nulla ẽt fides. Quis non montes transferret. si
plena ẽt fides. Attendite ipsos aplos. dimissis omnib' suis calca
ta spe seli dmi ñsequeremur. nisi magnã haberent fidem.
Et tamen si plenã haberent fidẽ ñ dicerent dño. auge nob' fidẽ.
Vide quam illũ utriusq; de se confidentẽ. Vide fidẽ. & non
plenã fidẽ. qui cũ obtulisset dño filiũ suũ amalo demonio
sanandum. & ẽt interrogatus utrũ crederet. respondit. & ait
Credo dne. adiuua incredulitatẽ meam. Credo inquit. Ergo ẽ
fides. s; adiuua incredulitatẽ meã. Ergo ñ plena ẽ. s; qa
fides ñ est superbo. s; humilitũ. Dixit ad quosdã. qui sibi iusti
uidebantur. & spernebant ceteros similitudinẽ hanc; Duo
homines ascenderunt in templũ orare. Vnus pharisey
& alt publicanus. Pharisaeus autẽ dicebat. grãs t dne quia
ñ sũ sicut ceteri homines. Diceret fortũ sicut multi hom
nes. Quid ẽ ceteri homines. ñ omes. pter ipsum. Ego inquit
iustus sũ. ceteri peccatores. Non sũ sic ceteri homines. in iti
adulteri. raptores. Et ecce ubi exiuemo publicano. maioris
minoris occasio. Sicut inquit publicanus iste. Ego enim
inquit solus sum. iste de ceteris ẽ. Non sũ inquit talis. qlis
iste p iustitias meas. quib' uniquis ñ sum. leuno bis insaba
to. decimas do omniũ quecũq; possideo. Quid rogauerit dm?
Quere in uerbis eius. nihil inuenies. Ascendit orare. Noluit
dm rogare. s; se laudare. Parũ ẽ ñ dm rogare. s; se laudare
insup & rogami insultare. Publicanus autẽ de longinq
stabat. & dõ tamen se appinquabat cordis conscientia remo
uebat. pietas applicabat. Publicanus autẽ de longinquo

credo dne;

ago